

[Finansministeren]

visse opgaver, som ellers var egnede til udbud, ikke skal i udbud, hvis den forventede besparelse ikke står i et rimeligt forhold til, hvad det koster at sende opgaven i udbud.

Spm. nr. S 107

Til finansministeren (22/10 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der i regeringen er enighed om, at alle cirkulærer fra ministerierne »kun skal betragtes som vejledende?«

Svar (29/10 93):

Finansministeren (Lykketoft):

Cirkulærer er tjenestebefalinger til andre administrative myndigheder og er som følge heraf bindende for de pågældende myndigheder. Imidlertid kan visse cirkulærer efter deres indhold alene have vejledende karakter, f.eks. i form af retningslinjer for behandlingen af bestemte sagstyper.

Ovennævnte følger gældende ret og kan derfor tiltrædes af regeringen.

Spm. nr. S 63

Til justitsministeren (13/10 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for det saglige i, at der er forskel på børnebidrag alt efter, om bidragyderen bor i Norden eller i resten af verden?«

Begrundelse

I henhold til artiklen »Enlig mor og får 6 kr. om dagen« i Ekstra Bladet den 16. september 1993, side 5, er der tilsyneladende forskel på bidragsbeløbet alt efter, om bidragyderen bor i Norden eller i resten af verden (herunder Danmark).

Som det fremgår af artiklen, skal der betales det normale bidrag, hvis bidragyderen opholder sig i Danmark eller uden for Norden, hvorimod en arbejdsløs bidragyder, der bor i Norden, kan slippe med et mindre beløb, som det offentlige ikke vil supplere.

På den måde er der reelt en forskelsbehandling og en tendens til, at man inden stiftelse af familie skal sikre sig, at ægtefællen ikke finder på at flytte til et land i Norden, for så kan man ikke få det samme børnebidrag som ellers.

En forælder er en forælder, og det er ikke rimeligt, at man som bidragyder kan slippe for at betale sin del til barnets/børnenes opvækst, blot fordi man bor i Norden.

Svar (27/10 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Af principielle grunde finder jeg ikke at burde kommentere den konkrete sag, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, og som for tiden er under behandling ved den kompetente myndighed.

I øvrigt kan det oplyses, at børnebidrag efter bekendtgørelse nr. 650 af 18. september 1990 om behandling af faderskabssager m.v. som udgangspunkt fastsættes af statsamtet på det sted, hvor den, der skal svare bidrag, bor eller i mangel af bopæl opholder sig. Har den pågældende ikke kendt bopæl eller opholdssted her i landet, træffes afgørelsen som udgangspunkt af statsamtet på det sted, hvor den bidragsberettigede bor eller opholder sig.

Kompetencen til at fastsætte børnebidrag, når den bidragspligtige bor eller opholder sig i et af de øvrige nordiske lande, reguleres tillige ved den nordiske ægteskabskonvention, jf. bekendtgørelse nr. 121 af 10. april 1954 med senere ændringer.

Afgørelsen om bl.a. underholdspligt kan i henhold til konventionens artikel 8 træffes i forbindelse med krav om separation eller skilsmisse. Rejses spørgsmål om underholdspligt senere, afgøres dette i den stat, hvor den ægtefælle, mod hvem kravet er rettet, er bosat. Dette gælder også for ændring af en beslutning, som er truffet i en anden af staterne.

For børn født uden for ægteskab er kompetencen til at fastsætte bidrag ikke direkte reguleret ved international aftale med de nordiske lande. Udgangspunktet for statsamternes kompetence er herefter faderskabsbekendtgørelsens § 12, hvorefter der kan træffes dansk afgørelse om børnebidrag, såfremt bare én af parterne – den bidragspligtige eller bidragsberettigede – bor eller opholder sig her i landet.

Et dansk statsamt kan således efter hidtidig praksis ændre et børnebidrag, der er fastsat i Norge, såfremt forældrene ikke har været gift med hinanden.

Som det fremgår, kan det i tilfælde, hvor de pågældende tidligere har været gift og den bidragspligtige bor i et andet nordisk land, fore-